לימא קסבר מטנפת כו' בתוך שנתה. כלומר כמון שנתה לטיופה מכל מקי כמון שנתה לגיעל גבי פלוגתא דרבי ישמעאל ורבי יהושע לא הוי מלא כמון שנתה לגידה שהיא עצמה נולדה כדפריש בריש [ד] הלכתא: **איבא ביניייהו הא דזעירי.** וקמיירי כגון שטיפו הכנות ביום מחרון של שנה שנה מדמים לגידען ולא ביום תחלת מדם שביעי דהשתא כי יהבת (פ) ג) ל' טיופה וה' מדמים דעיבור נמצא לילדו ביום מחרון של שנתן וכנסות הן וכנותן לריך להשתעבר דשנה מחת נולדו: **ורבי שמעון לית ליה דזעירי.** ולהכי קתמר שעשיה כמון שנתה כלומר (ג) יום או יומים או עשרה ימים כמון שנה שנולדו שלא עיכבו לילד עד יום מחרון של שנתן תע"פ שטיפו לסוף שנה: פי' מתר מני רמיתי גדייה שעשיה כמון שנתה כלומר כמון מומה שנה שהיא עשרה ימים

והתניא רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון [ס]מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר והרי הן כבכור מה בכור קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו אף מחוסר זמן קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו ואדילף מבכור נילף מקדשים מסתברא מבכור הוה ליה למילף שכן גואל מום תמורת אכילה אדרבה מקדשים הוה ליה למילף שכן [ג] זכר קדוש במתנות פשוט אלא רבי שמעון העברה העברה גמיר היכי דמי טינוף אמר [ג] [ד]רבא כדאמרי רעותא דצלתא אצר חיותא ושמואל אמר בעבועי דדמא [א]וצריך להראותו לחכם חכם מנא ידע אמר רב פפא רועה חכם אמר רב חסדא הרי אמרו [ג]יצירת הוולד באשה ארבעים יום בעי רב חסדא [ב]בבהמה בכמה אמר ליה רב פפא לאביי לאו היינו דזעירי דאמר [ד]זעירי אין טינוף פחות משלשים יום [ג]ההוא לקבל איתמר מצינו לוקח מעובד כוכבים לוקח מישראל מאי אמר רב בכור ודאי דאם איתא דבכרה אישתבוחי הוה מישתבח ליה ושמואל אמר בכור ספק סבר לשחיטה קא בעי ליה ורבי יוחנן אמר חולין ודאין מאי טעמא אם איתא דלא בכרה כיון דאיכא [ד]איסורא אודועי הוה מודע ליה תניא כוותיה דרבי יוחנן דאמר חולין [ס]אם לא הודיעו [ה]הולך ושוחט ואינו נמנע לימא תיהוי תיובתא דרב ושמואל התם במוכר תליא מילתא הכא בלוקח תליא מילתא: **מתני'** [ו]רבי אליעזר בן יעקב אומר [ו]בהמה גסה ששפעה חררת דם הרי זו תקבר [ז] ופטורה מן הבכורה: **גמ'** [ו]תני רבי חייא [ז]אינה מטמאה לא במגע ולא במשא ומאחר דאינה מטמאה לא במגע ולא במשא אמאי תקבר כדי [ט] יום מרבעים ליכה ליצב ימי טומאה [י]וטהור גליר מכהא מיא בעלמא הוא: **בבהמה בכמה.** [י] שהמה מקבלת זכר עד הטיוף דניימת ולד הוא ומיפטרא מן הכבורה: **לאו היינו דזעירי.** [יא] דקס"ל דהכי אמר דמלגיס יום [יב] [יא]שהוא הולך להכרעות וביום ל"ח נימוק ויוצא (והכי קאמר זעירי אין טינוף מעכב בגילדה [יג] שהיה מתעברת ולד אחר פחות מלגיס יום): **לקבל איתמר.** [יד] מלהפילה אח עובר לאמון היה מקבלת זכר עד שלגיס יום אבל בימי ילידת הולד לא חייבי: **מצינו לוקח מן העובד כוכבים.** מה דינו כדאמי מתניתין: **אישתבוחי משתבח ליה.** המוכר אומר קמאה שבכר ביכרה [טו] ואין לריך עוד ליתן ולדה לכהן: **ספק.** ומהי לגא מלמאה מוכר בהכי דקבר לשחיטה בעי לה: **אם לא הודיעו.** במרבעה פרקים בשנה מוכר שבכר פרה לשמוט וכו ביום מכר בנה לאחר לשמוט לריך להודיעו אמה מכרתי (ב לשמוט ומה לא הודיעו הולך לוקח ושומט לבן ואינו לריך לחזור ולשאל אם היום נשחטה האם: **התם במוכר תלא** [טז] **רחמנא.** שלריך להודיעו לדמרינן בשחיטת חולין (לף פג:) יוס אחד יוס המיוחד לטען כרוז דהייט יוס המיוחד מרבעה פרקים בשנה מיוחדין לכך [יח] שיטעון מוכר להכריז אמה מכרתי לשמוט: **הבא בלוקח תליא מילתא.** דלמיד (דבריס טו:)[ב] בנקבל ובנאחך דמי שהבהמה שנו עליו להפרים בכורותיו: **מתני' הרי זו תקברה.** המרה לשחוט כר. אם לא הודיעו שוחט ואינו נמנע דאם איתא דמכר אמה אגודיעי הוה מודע ליה משום אסור אותו ואת בנו: לימא תיהוי תיובתא דרב ושמואל. דמכאן שמעינן דודאי חולין: אמרי לך רב ושמואל לא דמי. התם. אמאי שוחט ואינו נמנע משום דבמוכר תליא מלתא להודיעו: הכא. בלוקח תליא מלתא למישייליה אי בכור אי לא וכיון דלא שייליה להכי ספק הוא: אמאי תקבר. מדאינה מטמאה אלמא דלא חיישינן דאית בה לגמרי ולד.

ממנו שילדו עכשיו פירוש שילדו למקוטעין ויש מהן שילדו לאחר זמן וחמ"ל [כג] מומריס כאן בבהמה טמאה כאן בבהמה טהורה כלומר לא פליגי ופריך הא כתיב [ד]הידעת עת לדת יעלי סלע תוכל שילות תשמור תספור ירחים ממלאה וידעת עת לדתה ופירוש תספור ירחים ממלאה [כג] דאיכא יולדת למקוטעין ומאי מיא טהורה בבהמה טמאה כלומר דאיכא יולדת למקוטעין בגל בהמה טהורה יולדת למקוטעין ובשמעתין [כד] פלוגתא בבהמה טהורה: **אף** מחוסר זמן **קדוש לפני זמנו.** והא דאמר בתמורה פרק גלו קדשים (דף יט:) הרי מחוסר זמן קדוש היינו במעשר בהמה דכתיב [כה] משום דפליגי ר' שמעון ורבנן בגל בעמר קדשים מודה לפילו ר' שמעון[ל]: **שכן גואל מום כו'.** הא דלא קאמר נמי ותין בחיס מחוסר [כה] משום דפליגי ר' שמעון ורבנן בגל בעמר בהמה כדמוכח בהכא דפליגי ר' שמעון [ל]בעמר קדשים מודה לפילו ר' שמעון[ל]: **שכן גואל מום כו'.** הא דלא קאמר קדשים מועלין בהן [כו] משום דפליגי ר' שמעון ורבנן בגל בעמר בהמה כדמוכח בהכא דפליגי ר' שמעון [ל]בע